

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 3.5.2011
COM(2011) 244 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL ȘI COMITETUL REGIUNILOR**

**Asigurarea noastră de viață, capitalul nostru natural: o strategie a UE în domeniul
biodiversității pentru 2020**

{SEC(2011) 540 final}
{SEC(2011) 541 final}

1. INTRODUCERE

Biodiversitatea – varietatea extraordinară de ecosisteme, specii și gene care ne înconjoară – este asigurarea noastră de viață, oferindu-ne alimente, apă dulce și aer curat, adăpost și medicamente, atenuând efectele catastrofelor naturale, ale dăunătorilor și ale bolilor și contribuind la reglarea climei. Biodiversitatea este de asemenea capitalul nostru natural, asigurând servicii ecosistemice care stau la baza economiei. Deteriorarea și pierderea biodiversității pun în pericol furnizarea acestor servicii: pierdem specii și habitate, precum și prosperitatea și locurile de muncă pe care le generează natura, și ne punem în pericol propria bunăstare. Acest lucru face ca pierderea biodiversității să fie cea mai gravă amenințare la adresa mediului la scară mondială, alături de schimbările climatice; cele două aspecte sunt legate în mod inextricabil. Deși biodiversitatea are un rol cheie în atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, atingerea țintei „2 grade” și măsurile de adaptare adecvate menite să reducă impactul efectelor inevitabile ale schimbărilor climatice au de asemenea un rol esențial în combaterea pierderii biodiversității.

Ratele actuale de dispariție a speciilor sunt fără precedent. În principal din cauza activităților umane, în prezent pierdem specii într-un ritm de 100 până la 1 000 de ori mai rapid față de cel natural. Conform FAO, 60% din ecosistemele lumii sunt degradate sau utilizate într-un mod nedurabil, 75% din stocurile de pește sunt supraexploatare sau diminuate în mod semnificativ, iar din 1990 s-a pierdut 75% din diversitatea genetică a culturilor agricole la nivel mondial. În fiecare an¹, sunt defrișate aproximativ 13 milioane de hectare de păduri tropicale, iar 20% din recifele tropicale de corali din lume au dispărut, în vreme ce 95% vor fi în pericol de distrugere sau deteriorare extremă până în 2050, dacă schimbările climatice continuă în același ritm².

În UE, numai 17% dintre habitate și specii și 11% dintre ecosistemele esențiale protejate conform legislației UE sunt într-o stare favorabilă³. Acest lucru se întâmplă în pofida acțiunilor întreprinse pentru combaterea pierderii biodiversității, în special din momentul stabilirii, în 2001, a obiectivului UE privind biodiversitatea pentru 2010. Beneficiile generate de aceste măsuri au fost neutralizate de presiunile continue și tot mai puternice asupra biodiversității Europei: schimbarea destinației terenurilor, exploatarea excesivă a biodiversității și a componentelor acesteia, răspândirea speciilor alogene invazive, poluarea și schimbările climatice fie au rămas constante, fie sunt în creștere. Factori indirecti, cum ar fi creșterea populației, nivelul scăzut de conștientizare cu privire la biodiversitate și faptul că valoarea economică a biodiversității nu este reflectată în procesul de luare a deciziilor au de asemenea consecințe importante asupra biodiversității.

Această strategie vizează inversarea tendinței de pierdere a biodiversității și accelerarea trecerii UE la o economie ecologică și eficientă din punctul de vedere al resurselor. Obiectivele fac parte integrantă din strategia Europa 2020⁴, mai precis din inițiativa emblematică „O Europă eficientă din punctul de vedere al resurselor”⁵.

¹ FAO, 2010.

² „Reefs at Risk Revisited” (Recife în pericol - o nouă evaluare), World Resources Institute, 2011.

³ <http://www.eea.europa.eu/publications/eu-2010-biodiversity-baseline/>.

⁴ COM(2010) 2020.

⁵ COM(2011) 21.

2. O NOUĂ BAZĂ PENTRU POLITICA UE PRIVIND BIODIVERSITATEA

2.1. UN DUBLU MANDAT PENTRU ACȚIUNE

Mandatul UE

În martie 2010, liderii UE au recunoscut că obiectivul UE privind biodiversitatea pentru 2010 nu va putea fi atins, în ciuda unor succese majore, precum instituirea rețelei Natura 2000, cea mai mare rețea mondială de zone protejate. Prin urmare, aceștia au îmbrățișat viziunea pe termen lung și obiectivul ambițios propuse de Comisie în comunicarea sa intitulată „Opțiuni pentru o perspectivă și un obiectiv post-2010 în materie de biodiversitate la nivelul UE”⁶.

Viziunea pentru 2050

Până în 2050, biodiversitatea Uniunii Europene și serviciile ecosistemice pe care aceasta le oferă – capitalul său natural – vor fi protejate, valorificate și refăcute în mod corespunzător, având în vedere valoarea intrinsecă a biodiversității și contribuția esențială a serviciilor ecosistemice la bunăstarea oamenilor și la prosperitatea economică, și vor fi evitate astfel schimbările catastrofale generate de pierderea biodiversității.

Obiectivul principal pentru 2020

Stoparea pierderii biodiversității și a degradării serviciilor ecosistemice din UE până în 2020 și refacerea acestora în măsura posibilului, odată cu sporirea contribuției UE la combaterea pierderii biodiversității pe plan mondial.

Mandatul global

Cea de-a zecea conferință (CoP10) a părților la Convenția privind diversitatea biologică (CBD), care a avut loc la Nagoya în 2010, a avut drept rezultat adoptarea unui plan strategic global în materie de biodiversitate pentru perioada 2011-2020⁷, Protocolul de la Nagoya privind **accesul la resursele genetice** și distribuirea corectă și echitabilă a beneficiilor care rezultă din utilizarea acestora (protocolul ABS)⁸, precum și o strategie de mobilizare a resurselor pentru biodiversitatea globală.

Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2020 răspunde ambelor mandate, stabilind drumul pe care UE trebuie să îl urmeze pentru a-și realiza propriile obiective în materie de biodiversitate, precum și pentru a-și respecta angajamentele globale.

2.2. VALORIFICAREA CAPITALULUI NATURAL PENTRU A FURNIZA BENEFICII MULTIPLE

Ținta UE privind biodiversitatea pentru 2020 se bazează pe recunoașterea faptului că, pe lângă valoarea intrinsecă, biodiversitatea și serviciile pe care aceasta le oferă au o valoare economică semnificativă care arareori este reflectată de piețe. Deoarece nu i se stabilește un preț și nu este reflectată în situațiile financiare ale companiilor, biodiversitatea este adesea

⁶ COM (2010) 4.

⁷ Planul strategic global pentru 2011-2020 include o viziune pentru 2050, o misiune pentru 2020 și 20 de obiective.

⁸ Pe 11 februarie 2011, Comisia a prezentat Consiliului o propunere de decizie a Consiliului privind semnarea Protocolului de la Nagoya în numele Uniunii Europene.

victima revendicărilor concurente asupra naturii și a utilizării acesteia. Proiectul internațional sponsorizat de Comisie privind economia ecosistemelor și a biodiversității (TEEB) recomandă ca valoarea economică a biodiversității să fie integrată în procesul de luare a deciziilor și să fie reflectată în sistemele contabile și de raportare.⁹ La Nagoya, această recomandare a fost inclusă într-un obiectiv global și constituie unul dintre punctele cheie ale strategiei actuale.

Deși măsurile de stopare a pierderii biodiversității implică anumite costuri¹⁰, pierderea biodiversității este în sine costisitoare pentru societate în ansamblul său, în special pentru actorii economici din sectoarele care depind în mod direct de serviciile ecosistemice. De exemplu, se estimează că, în UE, polenizarea prin insecte are o valoare economică de 15 miliarde EUR pe an¹¹. Scăderea continuă a numărului de albine și alți polenizatori¹² ar putea avea consecințe grave pentru fermierii și sectorul agroindustrial din Europa¹³. Sectorul privat este din ce în ce mai conștient de aceste riscuri. Numeroase companii din Europa și de dincolo de granițele acesteia își evaluează dependența de biodiversitate și integrează în propriile strategii corporative obiective de utilizare sustenabilă a resurselor naturale¹⁴.

Valorificarea completă a potențialului naturii va contribui la realizarea unui număr de obiective strategice ale UE:

- *O economie mai eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor:* Amprenta ecologică a UE este în prezent de două ori mai mare decât capacitatea sa biologică.¹⁵ Prin conservarea și ameliorarea resurselor naturale și prin utilizarea lor în mod durabil, UE poate îmbunătăți eficiența economiei sale din punctul de vedere al utilizării resurselor și își poate reduce dependența de resursele naturale din afara Europei.
- *O economie mai rezistentă la schimbările climatice și cu emisii de carbon mai scăzute:* Abordările ecosistemice cu privire la atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea pot oferi alternative accesibile la soluțiile tehnologice, asigurând în același timp beneficii multiple, conservarea biodiversității fiind doar unul dintre acestea.
- *Un lider în domeniul cercetării și al inovației:* În multe științe aplicate, progresul depinde de disponibilitatea pe termen lung și de diversitatea capitalului natural. De exemplu, diversitatea genetică este principala sursă de inovare pentru industriile medicală și cosmetică, în timp ce potențialul de inovare în materie de refacere a ecosistemelor și de infrastructură ecologică¹⁶ rămâne în mare măsură neexploatat.
- *Noi competențe, locuri de muncă și oportunități de afaceri:* Inovarea bazată pe natură și acțiunile de refacere a ecosistemelor și de conservare a biodiversității pot crea noi competențe, locuri de muncă și oportunități de afaceri. TEEB estimează că oportunitățile

⁹ <http://www.teebweb.org/>

¹⁰ Așa cum se arată în documentul de lucru care însoțește prezenta comunicare.

¹¹ Gallai et al, 2009.

¹² Populația de fluturi de câmp a scăzut cu peste 70% din 1990.

¹³ Se estimează că peste 80% din culturile UE depind cel puțin parțial de polenizarea prin insecte („Mortalitatea și supravegherea albinelor în Europa”, 2009).

¹⁴ „State of Green Business 2011” (Starea întreprinderilor ecologice 2011), GreenBiz Group.

¹⁵ <http://www.eea.europa.eu/data-and-maps/indicators/ecological-footprint-of-european-countries/>.

¹⁶ Așa cum se descrie în COM (2009) 147 și COM (2011) 17.

de afaceri la nivel mondial, rezultate din investițiile în biodiversitate, ar putea atinge o valoare de 2 000 – 6 000 de miliarde USD până în 2050.

2.3. PUNEREA ÎN VALOARE A BAZEI DE CUNOȘȚINȚE PRIVIND BIODIVERSITATEA

S-au înregistrat progrese semnificative în ceea ce privește îmbunătățirea bazei de cunoștințe privind biodiversitatea, aceasta putând pune la dispoziția factorilor de decizie informații și date științifice actuale. Acum trebuie ca această inițiativă să fie aliniată la cadrul politic pentru 2020.

Comisia va lucra împreună cu statele membre și Agenția Europeană de Mediu pentru a elabora până în 2012 un cadru integrat pentru monitorizarea, evaluarea și raportarea progreselor privind implementarea strategiei. Obligațiile naționale, internaționale sau la nivelul UE de monitorizare, raportare și evaluare vor fi optimizate și armonizate, în măsura posibilului, cu alte reglementări de mediu, cum ar fi Directiva-cadru privind apa. Sistemul de referință al UE în domeniul biodiversității pentru 2010 și indicatorii UE actualizați ai biodiversității¹⁷ vor fi elemente constituente ale acestui cadru, care se va baza în egală măsură și pe alte date și informații, cum ar fi cele produse de sistemul de schimb de informații despre mediu și sistemul de monitorizare globală pentru mediu și securitate, centrul european de date privind fondul forestier și studiul LUCAS (studiul privind utilizarea și acoperirea terenurilor). Portalul web al Sistemului european de informații privind biodiversitatea (BISE) va fi principala platformă pentru schimbul de date și informații.

Această strategie include măsuri specifice pentru îmbunătățirea monitorizării și a raportării. Integrarea monitorizării și raportării cu privire la biodiversitate în legislația UE privind natura, politica agricolă comună (PAC), politica comună în domeniul pescuitului (PCP) și, în măsura posibilului, politica de coeziune ar contribui la evaluarea impactului acestor politici asupra biodiversității.

Comisia își va continua eforturile de a acoperi principalele lacune în materie de cercetare, inclusiv în ceea ce privește inventarierea și evaluarea serviciilor ecosistemice din Europa, ceea ce va contribui la îmbunătățirea cunoștințelor noastre în privința legăturilor dintre biodiversitate și schimbările climatice și a rolului biodiversității solului în asigurarea de servicii ecosistemice esențiale, precum captarea carbonului și aprovizionarea cu alimente. Finanțarea cercetării prin noul cadru strategic comun ar putea de asemenea contribui la acoperirea lacunelor de cunoștințe identificate și la susținerea politicilor.

În fine, UE va rămâne implicată și va contribui activ la noua platformă interguvernamentală științifico-politică privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice (IPBES), în special pentru a lucra la evaluări regionale, pentru care ar putea fi necesar un mecanism la nivelul UE de consolidare a interfeței știință-politică.

3. UN CADRU DE ACȚIUNE PENTRU URMĂTORUL DECENIU

Strategia privind biodiversitatea pentru 2020 include șase obiective aflate într-o relație de interdependență și complementaritate, subordonate obiectivului principal pentru 2020. Toate acestea vor contribui la stoparea pierderii biodiversității și a degradării serviciilor

¹⁷ <http://biodiversity.europa.eu/topics/sebi-indicators>. Printre indicatorii relevanți se numără indicatorii UE privind dezvoltarea durabilă și agromediul.

ecosistemice, fiecare încercând să rezolve o problemă specifică: protejarea și refacerea biodiversității și a serviciilor ecosistemice asociate (obiectivele 1 și 2), creșterea contribuției pozitive a agriculturii și a sectorului forestier și diminuarea principalilor factori de presiune asupra biodiversității în UE (obiectivele 3, 4 și 5), precum și intensificarea contribuției UE la biodiversitatea globală (obiectivul 6). Fiecare obiectiv cuprinde un set de acțiuni menite să răspundă problemelor specifice vizate de respectivul obiectiv. Acțiunile specifice sunt stabilite în anexa la prezenta comunicare. Acțiunile vor face obiectul unor studii de impact suplimentare, dacă este cazul.¹⁸

3.1. CONSERVAREA ȘI REFACEREA NATURII

Punerea integrală în aplicare a directivelor privind păsările și habitatele (ceea ce înseamnă să se garanteze o stare de conservare favorabilă pentru toate habitatele și speciile importante la nivel european și existența unor populații corespunzătoare de specii de păsări sălbatice) este esențială pentru a preveni o pierdere și mai mare a biodiversității și pentru a asigura refacerea acesteia în UE. Stabilirea unei ținte clare, cu un termen precis, va accelera punerea în aplicare a directivelor și realizarea obiectivelor stabilite în acestea.

Obiectivul 1

Stoparea deteriorării stării tuturor speciilor și habitatelor vizate de legislația UE privind natura și realizarea unei îmbunătățiri semnificative și cuantificabile a situației acestora, astfel încât, până în 2020, în comparație cu evaluările curente: (i) să existe cu 100% mai multe evaluări de habitate și cu 50% mai multe evaluări de specii realizate conform directivei privind habitatele care să indice o îmbunătățire a stării de conservare; și (ii) să existe cu 50% mai multe evaluări de specii realizate conform directivei privind păsările care să indice o stare sigură sau îmbunătățită.

3.2. MENȚINEREA ȘI AMELIORAREA ECOSISTEMELOR ȘI A SERVICIILOR AFERENTE

În UE, multe ecosisteme și serviciile aferente s-au degradat, în mare parte ca urmare a fragmentării terenurilor. Aproape 30% din teritoriul UE este fragmentat într-o măsură moderată sau foarte mare. Obiectivul 2 se axează pe menținerea și ameliorarea serviciilor ecosistemice, precum și pe refacerea ecosistemelor degradate prin integrarea infrastructurii ecologice în amenajarea teritoriului. Aceste măsuri vor contribui la realizarea obiectivelor de creștere durabilă ale UE¹⁹ și la atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, promovând totodată coeziunea economică, teritorială și socială și protejând patrimoniul cultural al UE. De asemenea, vor asigura o mai bună conectivitate funcțională între ecosistemele din zonele Natura 2000 și din mediul rural în general. Obiectivul 2 cuprinde obiectivul global agreat de statele membre ale UE și de UE la Nagoya, vizând refacerea până în 2020 a 15% din ecosistemele degradate.

Obiectivul 2

Menținerea și ameliorarea ecosistemelor și a serviciilor aferente prin crearea unei infrastructuri ecologice și refacerea a cel puțin 15% din ecosistemele degradate până în 2020.

¹⁸ Impactul potențial al obiectivelor și al măsurilor a fost evaluat în documentul de lucru care însoțește prezenta comunicare. Acest document prezintă de asemenea, la p. 81 - 82, acțiunile pentru care sunt planificate activități suplimentare de evaluare a impactului.

¹⁹ COM (2011) 17.

3.3. ASIGURAREA CARACTERULUI DURABIL AL AGRICULTURII, AL SILVICULTURII ȘI AL PESCUITULUI

UE a depus deja eforturi pentru a integra biodiversitatea în elaborarea și implementarea altor politici. Cu toate acestea, având în vedere beneficiile pe care biodiversitatea și serviciile ecosistemice le aduc multor sectoare, aceste eforturi sunt în continuare insuficiente. Această strategie urmărește îmbunătățirea integrării în sectoarele cheie, în mod specific prin obiective și măsuri menite să intensifice contribuția pozitivă a agriculturii, a silviculturii și a pescuitului la conservarea și utilizarea durabilă a biodiversității²⁰.

În ceea ce privește agricultura, instrumentele existente în cadrul PAC vor contribui la atingerea acestui obiectiv, precum și a obiectivelor 1 și 2. Viitoarea reformă a PAC și PCP și noul cadru financiar multianual reprezintă oportunități de consolidare a sinergiilor și de maximizare a coerenței dintre obiectivele de protecție a biodiversității și cele ale acestor politici și ale altor politici.

Obiectivul 3*

A) Agricultura: Până în 2020, extinderea la maximum a zonelor agricole (pășuni, teren arabil și culturi permanente) care sunt acoperite de măsurile legate de biodiversitate prevăzute de PAC, astfel încât să se asigure conservarea biodiversității și să se obțină o îmbunătățire măsurabilă() a stării de conservare a speciilor și habitatelor care depind sau sunt afectate de agricultură, precum și o îmbunătățire a furnizării de servicii ecosistemice comparativ cu sistemul de referință al UE pentru 2010, contribuind astfel la ameliorarea gestionării durabile.*

*B) Pădurile: Până în 2020, vor fi în vigoare planuri de gestionare forestieră sau instrumente echivalente, în conformitate cu gestionarea durabilă a pădurilor (SFM)²¹, pentru toate pădurile care sunt proprietate publică și pentru exploatațiile forestiere peste o anumită mărime** (urmează a fi definită de statele membre sau de regiuni și comunicată în cadrul programelor lor de dezvoltare rurală) care primesc finanțare în cadrul politicii de dezvoltare rurală a Uniunii Europene, astfel încât să se obțină o îmbunătățire măsurabilă(*) a stării de conservare a speciilor și habitatelor care depind sau sunt afectate de silvicultură, precum și o îmbunătățire a furnizării de servicii ecosistemice comparativ cu sistemul de referință al UE pentru 2010.*

(*) Pentru ambele obiective, îmbunătățirea va fi măsurată în raport cu obiectivele de îmbunătățire cuantificate privind situația conservării speciilor și a habitatelor de interes pentru UE în cadrul obiectivului 1 și privind refacerea ecosistemelor degradate în cadrul obiectivului 2.

(**) Pentru exploatațiile forestiere mai mici, statele membre pot oferi stimulente suplimentare pentru a încuraja adoptarea de planuri de gestionare sau de instrumente echivalente care să fie în acord cu gestionarea durabilă a pădurilor.

²⁰ Agricultura și silvicultura acoperă 72% din terenurile UE. Menținerea și sporirea biodiversității pădurilor este un obiectiv declarat al Planului UE de acțiune privind pădurile pentru 2006 - COM (2006) 302.

²¹ Așa cum sunt definite în SEC (2006) 748.

Obiectivul 4:

Pescuitul: Obținerea unei producții maxime durabile (MSY - Maximum Sustainable Yield)²² până în 2015. Obținerea unei distribuiri a populației în funcție de vârstă și mărime, care să indice o stare bună de sănătate a rezervelor, prin gestionarea pescuitului într-un mod care să nu aibă efecte negative semnificative asupra altor stocuri, specii și ecosisteme; astfel, va fi posibilă obținerea unei stări ecologice bune până în 2020, în conformitate cu cerințele Directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin.

3.4. COMBATEREA SPECIILOR ALOGENE INVAZIVE

Speciile alogene invazive (IAS) reprezintă o amenințare semnificativă la adresa biodiversității din UE și este probabil ca această amenințare să devină din ce în ce mai serioasă dacă nu se iau măsuri hotărâte la toate nivelurile pentru a controla introducerea și stabilirea acestor specii și pentru a rezolva problemele legate de cele introduse deja²³. În fiecare an, în UE, speciile alogene invazive provoacă daune în valoare de aproximativ 12,5 miliarde EUR. Deși problemele puse de IAS sunt comune multor state membre, cu excepția legislației privind utilizarea în acvacultură a speciilor exotice și a speciilor absente la nivel local, în prezent nu există la nivelul UE o politică specifică și cuprinzătoare care să trateze aceste probleme. Strategia își propune să acopere acest gol printr-un instrument legislativ UE specific, care ar putea să se ocupe de problemele nerezolvate legate printre altele de căile de introducere a IAS, de depistarea și reacția rapidă, precum și de ținerea sub control și gestionarea IAS.

Obiectivul 5:

Identificarea și prioritizarea, până în 2020, a speciilor alogene invazive și a căilor de introducere, controlul și eradicarea speciilor prioritare și gestionarea căilor de introducere pentru a preveni introducerea și stabilirea de noi IAS.

3.5. ABORDAREA CRIZEI GLOBALE A BIODIVERSITĂȚII

UE s-a angajat să îndeplinească obiectivele internaționale pentru 2020 în materie de biodiversitate, convenite în cadrul CBD. Pentru aceasta, este necesar să se adopte măsuri în cadrul UE, dar și la nivel mondial, deoarece UE beneficiază de avantaje semnificative oferite de biodiversitatea mondială și este, în același timp, responsabilă pentru o parte din pierderea și degradarea care au loc în afara granițelor sale, în special din cauza modelelor sale de consum nedurabile.

Conform acestei strategii, se vor face eforturi concentrate pentru a atenua presiunile asupra biodiversității care își au sursa în UE, contribuind în același timp la ecologizarea economiei în conformitate cu prioritățile UE pentru Conferința Organizației Națiunilor Unite privind dezvoltarea durabilă din 2012. UE va trebui, de asemenea, să îndeplinească angajamentele specifice COP10 referitoare la mobilizarea resurselor și implementarea Protocolului de la Nagoya cu privire la ABS, dacă dorește să fie în continuare un lider în domeniul politicii internaționale privind biodiversitatea.

Obiectivul 6:

²² UE și-a asumat obiectivul de a atinge nivelurile MSY până în 2015, în cadrul Reuniunii mondiale la nivel înalt privind dezvoltarea durabilă din 2002, precum și noul obiectiv privind pescuitul pentru 2020, adoptat cu ocazia CBD COP10.

²³ IEEP, 2010.

3.6. CONTRIBUȚII DIN PARTEA ALTOR POLITICI ȘI INIȚIATIVE ÎN MATERIE DE MEDIU

Deși această strategie reprezintă principalul instrument de acțiune la nivelul UE pentru rezolvarea problemei pierderii biodiversității și pentru concentrarea acțiunilor acolo unde UE poate adăuga valoare și avea un efect mobilizator, atingerea țintei stabilite pentru 2020 va necesita punerea integrală în aplicare a legislației de mediu existente în UE, precum și măsuri la nivel național, regional și local.

Mai multe inițiative politice existente sau planificate vor sta la baza realizării obiectivelor privind biodiversitatea. De exemplu, schimbările climatice, care constituie un factor de presiune crescândă asupra biodiversității, cu consecințe asupra habitatelor și ecosistemelor, vor fi abordate printr-un pachet cuprinzător de politici ale UE, adoptat în 2009. Atingerea țintei „2 grade” în ceea ce privește încălzirea atmosferei va fi esențială pentru a preveni pierderea biodiversității. Comisia intenționează să prezinte o strategie a UE privind adaptarea la schimbările climatice până în 2013.

UE dispune de o legislație substanțială, care prevede îmbunătățirea stării ecologice a apelor până în 2015²⁴ și a ecosistemelor marine până în 2020²⁵, ocupându-se de problema poluării din diverse surse și reglementând substanțele chimice și efectele acestora asupra mediului. Comisia evaluează dacă sunt necesare măsuri suplimentare pentru a combate poluarea cu azotați și fosfați, precum și cu anumiți poluanți atmosferici, în vreme ce statele membre au în vedere o propunere de directivă-cadru a Comisiei pentru protecția solului, care este necesară pentru a permite UE să-și atingă obiectivele privind biodiversitatea. În fine, anumiți factori indirecti de pierdere a biodiversității sunt abordați parțial prin această strategie, inclusiv prin măsuri de reducere a amprentei ecologice a UE, și parțial prin alte inițiative, ca parte a inițiativei emblematice „O Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor”.

4. O CHESTIUNE CARE NE PRIVEȘTE PE TOȚI

4.1. PARTENERIATE PENTRU BIODIVERSITATE

Atingerea obiectivelor privind biodiversitatea stabilite la nivelul UE și la nivel global pentru 2020 necesită un angajament total din partea mai multor părți interesate. În acest sens, se vor dezvolta și promova un număr de parteneriate cheie pentru a sprijini această strategie:

- Comisia a creat **Platforma pentru mediul de afaceri și biodiversitate a UE**, care reunește în prezent companii din șase sectoare diferite (agricultură, industria extractivă, finanțe, aprovizionarea cu produse alimentare, silvicultură și turism), facilitând schimburile de experiență și de bune practici. Comisia va continua să dezvolte Platforma și să încurajeze o cooperare mai strânsă între companiile din Europa, inclusiv IMM-uri, precum și colaborarea cu inițiative naționale și globale.
- Comisia va continua să colaboreze cu alți parteneri pentru a face cunoscute și pentru a pune în aplicare recomandările TEEB la nivelul UE, precum și pentru a sprijini acțiunile de evaluare a biodiversității și a serviciilor ecosistemice din țările în curs de dezvoltare.

²⁴ Directiva 2000/60/CE.

²⁵ Directiva 2008/56/CE.

- Comisia va continua să încurajeze colaborarea dintre cercetători și alte părți interesate implicate în **amenajarea teritoriului și gestionarea utilizării terenurilor**, pentru a pune în aplicare strategiile privind biodiversitatea la toate nivelurile, asigurându-se că recomandările relevante stabilite în Agenda teritorială europeană sunt respectate.
- Implicarea activă a **societății civile** va fi încurajată la toate nivelurile de implementare. De exemplu, inițiativele științifice cetățenești sunt o modalitate importantă de a colecta date de calitate și, în același timp, îi mobilizează pe cetățeni să participe la activitățile de conservare a biodiversității.
- Comisia și statele membre vor colabora cu **regiunile ultraperiferice și țările și teritoriile de peste mări**, în care trăiesc mai multe specii endemice decât pe întregul continent european, prin BEST (Biodiversitate și servicii ecosistemice în teritoriile europene de peste mări), inițiativă menită să promoveze conservarea și utilizarea durabilă a biodiversității.
- UE va sprijini, de asemenea, eforturile de îmbunătățire a colaborării, **sinergiile** și stabilirea de priorități comune de către convențiile privind biodiversitatea (CBD, CITES, Convenția privind speciile migratoare, Convenția de la Ramsar asupra zonelor umede și Convenția privind patrimoniul mondial). UE va promova, de asemenea, îmbunătățirea cooperării dintre CBD, Convenția privind schimbările climatice și Convenția privind deșertificarea, astfel încât să se obțină avantaje reciproce.
- UE își va consolida dialogul și cooperarea privind biodiversitatea cu **partenerii cheie**, în special cu țările candidate și potențial candidate, pentru a le sprijini să elaboreze sau să-și adapteze politicile, astfel încât să atingă obiectivele privind biodiversitatea pentru 2020. Tările candidate și potențial candidate sunt invitate să contribuie la implementarea strategiei și să înceapă elaborarea sau ajustarea strategiilor proprii în scopul atingerii obiectivelor UE și internaționale privind diversitatea pentru 2020.

Aceste parteneriate contribuie la creșterea gradului de conștientizare cu privire la biodiversitate, care în UE rămâne redus²⁶. Campania din 2010 a Comisiei „Biodiversitatea: o chestiune care ne privește pe toți” va fi urmată de o campanie specifică axată pe rețeaua Natura 2000.

4.2. MOBILIZAREA RESURSELOR PENTRU SPRIJINIREA BIODIVERSITĂȚII ȘI A SERVICIILOR ECOSISTEMICE

Atingerea obiectivelor acestei strategii și îndeplinirea angajamentelor internaționale privind biodiversitatea asumate de UE vor depinde de disponibilitatea și de utilizarea eficientă a resurselor financiare. În perioada de programare actuală și fără a aduce atingere rezultatului negocierilor asupra următorului cadru financiar multianual, Comisia și statele membre vor lucra pentru:

- *a asigura o mai bună absorbție și distribuire a fondurilor existente destinate biodiversității.* În perioada de programare actuală, se prevede ca, în cadrul politicii de coeziune, să se utilizeze 105 miliarde EUR pentru activități legate de mediu și de climă, inclusiv

²⁶ http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_290_en.pdf.

biodiversitatea și protejarea naturii²⁷. Totuși, sunt necesare eforturi concertate pentru a asigura o absorbție optimă a fondurilor disponibile²⁸.

- a raționaliza resursele disponibile și a maximiza beneficiile conexe ale diverselor surse de finanțare, inclusiv finanțarea pentru agricultură și dezvoltare rurală, pescuit, politica regională și schimbările climatice. Într-adevăr, investițiile în biodiversitate pot aduce avantaje multiple și oferă un răspuns eficient din punctul de vedere al costurilor la criza schimbărilor climatice. Includerea obiectivelor privind biodiversitatea ar trebui avută în vedere ca parte a cadrului strategic comun, aflat în curs de examinare de către Comisie, pentru a prioritiza fondurile pentru cele cinci instrumente de finanțare din cadrul politicilor rurală, regională, socială și de pescuit.

- a diversifica și a extinde sursele de finanțare. Comisia și statele membre vor promova dezvoltarea și utilizarea unor mecanisme de finanțare inovatoare, inclusiv instrumente de piață. Plățile pentru schemele de servicii ecosistemice ar trebui să recompenseze produsele publice și private din ecosistemele agricol, forestier și marin. Vor fi oferite stimulente pentru a atrage investiții private în infrastructura ecologică, iar potențialul compensărilor în domeniul biodiversității va fi avut în vedere ca o modalitate de atingere a obiectivului „fără nicio pierdere netă”. Comisia și Banca Europeană de Investiții studiază posibilitatea utilizării de instrumente de finanțare inovatoare pentru a sprijini rezolvarea problemelor legate de biodiversitate, inclusiv prin parteneriate public-privat și posibila creare a unui mecanism de finanțare pentru biodiversitate.

Se disting în special două necesități de finanțare. Prima vizează nevoia de finanțare adecvată pentru implementarea integrală a rețelei Natura 2000, în cadrul căreia finanțarea de la statele membre trebuie să fie completată de o finanțare echivalentă de la UE²⁹ (estimată la aproximativ 5,8 miliarde EUR pe an în total). Astfel, poate fi necesar ca statele membre să elaboreze o planificare multianuală pentru Natura 2000, în conformitate cu cadrele de acțiune prioritară prevăzute de directiva privind habitatele.

A doua răspunde angajamentului CoP10 de a spori substanțial resursele financiare din toate sursele, pentru implementarea efectivă a măsurilor convenite la Nagoya. În discuțiile privind finanțarea obiectivelor stabilite în cadrul CoP-11, ar trebui să se recunoască nevoia creșterii finanțării publice, dar și potențialul mecanismelor financiare inovatoare. Fluxurile financiare (resurse proprii și resurse inovatoare) necesare pentru a satisface nevoile identificate ar trebui să fie prevăzute în planurile de acțiune și strategiile naționale privind biodiversitatea.

Aceste angajamente ar putea fi respectate în mod direct, prin finanțare suplimentară specifică alocată biodiversității, și în mod indirect, prin generarea de sinergii cu alte surse de finanțare relevante, cum ar fi cele pentru eforturile de combatere a schimbărilor climatice (de exemplu, venituri ETS, REDD +) și alte surse de finanțare inovatoare, precum fondurile generate de

²⁷ COM(2011) 17.

²⁸ COM(2010) 110. Până la sfârșitul lunii septembrie, 2009, absorbția fondurilor alocate biodiversității a fost mai mică decât pentru alte categorii de cheltuieli. La momentul respectiv, absorbția pentru cele două categorii direct legate de biodiversitate („promovarea biodiversității și a naturii” și „promovarea capitalului natural”) era de 18,1% și, respectiv, 22%, comparativ cu o medie de 27,1% pentru toate fondurile privind politica de coeziune. Statele membre au obligația de a transmite cifre actualizate până la sfârșitul lunii iunie, 2011; prin urmare, datele consolidate ar trebui să devină disponibile în cursul verii.

²⁹ În conformitate cu articolul 8 din directiva privind habitatele.

protocolul de la Nagoya privind ABS. Reforma subvențiilor dăunătoare, în conformitate cu Strategia pentru 2020 și obiectivul internațional CDB, va aduce de asemenea beneficii biodiversității.

4.3. O STRATEGIE COMUNĂ DE IMPLEMENTARE PENTRU UE

Obiectivele comune ale UE și CBD trebuie să fie urmărite printr-o combinație de măsuri la nivel subnațional, național și UE. Prin urmare, va fi nevoie de o coordonare strânsă pentru a urmări progresele înregistrate în atingerea obiectivelor, inclusiv a celor vizate de măsuri din afara sferei de aplicare a acestei strategii, și pentru a asigura coerența între măsurile UE și cele ale statelor membre. În acest scop, Comisia va colabora cu statele membre pentru a elabora un cadru comun de aplicare, implicând, de asemenea, alți factori importanți, sectoare și instituții pe baza celor mai bune practici și stabilind rolurile și responsabilitățile fiecărei părți în garantarea succesului.

De asemenea, Comisia va sprijini și va completa eforturile statelor membre, punând în aplicare legislația privind mediul, acoperind lacunele de politică prin propuneri de noi inițiative, oferind orientări, finanțând și stimulând cercetarea și schimbul de bune practici.

5. MĂSURI DE FOLLOW-UP

Această strategie asigură un cadru de acțiune care va permite UE să își atingă obiectivul privind biodiversitatea pentru 2020 și va asigura premisele pentru realizarea viziunii pentru 2050. La începutul anului 2014, strategia va face obiectul unei evaluări intermediare, astfel încât rezultatele să poată fi luate în considerare la elaborarea celui de-al cincilea raport la nivel de țară al UE, așa cum prevede CDB. Obiectivele și măsurile vor fi reevaluate pe măsură ce apar noi informații și se fac progrese privind obiectivele stabilite în cadrul strategiei.

Deoarece va dura mult timp până când multe dintre măsurile luate astăzi pentru a proteja diversitatea și a ameliora capitalul natural vor avea efecte semnificative, este necesar ca implementarea acestei strategii să înceapă acum pentru ca UE să își atingă obiectivul principal pentru 2020.

Comisia invită Parlamentul European și Consiliul să aprobe obiectivele și măsurile menționate în anexă.

ANEXĂ

OBIECTIVUL 1: PUNEREA ÎN APLICARE INTEGRALĂ A DIRECTIVELOR PRIVIND PĂSĂRILE ȘI HABITATELE

Stoparea deteriorării situației tuturor speciilor și habitatelor vizate de legislația UE privind natura și realizarea unei îmbunătățiri semnificative și cuantificabile a stării acestora, astfel încât, până în 2020, în comparație cu evaluările curente: (i) să existe cu 100% mai multe evaluări de habitate și cu 50% mai multe evaluări de specii realizate conform directivei privind habitatele care să indice o îmbunătățire a stării de conservare; și (ii) să existe cu 50% mai multe evaluări de specii realizate conform directivei privind păsările care să indice o stare sigură sau îmbunătățită.

Acțiunea 1: Definitivarea instituirii rețelei Natura 2000 și asigurarea unei bune gestiuni

- 1a) Statele membre și Comisia se vor asigura că etapa constituirii rețelei Natura 2000, inclusiv în mediul marin, este finalizată în mare măsură până în 2012.
- 1b) Statele membre și Comisia vor continua să integreze cerințele de gestionare și de protecție a speciilor și a habitatelor în politicile cheie privind utilizarea solurilor și a apei, atât în interiorul zonelor Natura 2000, cât și în afara acestora.
- 1c) Statele membre se vor asigura că planurile de gestionare sau instrumentele echivalente care prevăd măsuri de conservare și de refacere sunt elaborate și puse în aplicare în timp util pentru toate siturile Natura 2000.
- 1d) Comisia va stabili împreună cu statele membre, până în 2012, un proces de promovare a schimburilor de experiență, a bunelor practici și a colaborării transfrontaliere privind gestionarea rețelei Natura 2000, în coordonatele biogeografice stabilite în directiva privind habitatele.

Acțiunea 2: Asigurarea unei finanțări adecvate pentru siturile Natura 2000

- 2) Comisia și statele membre vor pune la dispoziție fondurile necesare și stimulente pentru Natura 2000, inclusiv prin instrumente de finanțare ale UE, în contextul următorului cadru financiar multianual. În 2011, Comisia își va expune punctul de vedere asupra modului în care rețeaua Natura 2000 va fi finanțată în contextul următorului cadru financiar multianual.

Acțiunea 3: Creșterea gradului de conștientizare și de implicare a părților interesate și îmbunătățirea aplicării

- 3a) Comisia va elabora împreună cu statele membre și va lansa până în 2013 o amplă campanie de comunicare cu privire la Natura 2000.
- 3b) Comisia și statele membre vor îmbunătăți cooperarea cu sectoarele cheie și vor continua să elaboreze documente de orientare care să faciliteze înțelegerea cerințelor legislației UE cu privire la natură, precum și a rolului acesteia în promovarea dezvoltării economice.
- 3c) Comisia și statele membre vor facilita punerea în aplicare a directivelor privind natura, oferind programe de formare specifice cu privire la Natura 2000, pentru judecători și procurori, și dezvoltând capacități mai bune de promovare a conformității.

Acțiunea 4: Îmbunătățirea și simplificarea monitorizării și a raportării

- 4a) Comisia va elabora împreună cu statele membre, până în 2012, un nou sistem UE de raportare cu privire la păsări, va continua dezvoltarea sistemului de raportare prevăzut de articolul 17 din directiva privind habitatele și va îmbunătăți fluxul, accesibilitatea și relevanța datelor legate de Natura 2000.
- 4b) Comisia va crea un instrument TIC specific, ca parte a sistemului european de informații privind biodiversitatea, pentru a îmbunătăți disponibilitatea și utilizarea datelor până în 2012.

OBIECTIVUL 2: MENȚINEREA ȘI REFACEREA ECOSISTEMELOR ȘI A SERVICIILOR AFERENTE

Menținerea și ameliorarea ecosistemelor și a serviciilor aferente prin crearea unei infrastructuri ecologice și refacerea a cel puțin 15% din ecosistemele degradate până în 2020.

Acțiunea 5: Îmbunătățirea cunoștințelor despre ecosistemele și serviciile aferente din UE

- 5) Statele membre, cu asistența Comisiei, vor identifica și evalua, până în 2014, starea ecosistemelor și a serviciilor aferente de pe teritoriul lor național, vor calcula valoarea economică a respectivelor servicii și vor promova integrarea acestor valori în sistemele contabile și de raportare la nivelul UE și la nivel național până în 2020.

Acțiunea 6: Stabilirea priorităților pentru refacerea și promovarea utilizării infrastructurilor ecologice

- 6a) Până în 2014, statele membre, cu asistența Comisiei, vor elabora un cadru strategic pentru a stabili prioritățile pentru refacerea ecosistemelor la nivel subnațional, național și UE.
- 6b) Comisia va elabora până în 2012 o strategie privind infrastructura ecologică pentru a promova dezvoltarea infrastructurii ecologice în UE în zonele urbane și rurale, inclusiv prin stimulente prin care să încurajeze investițiile inițiale în proiecte de infrastructură ecologică și menținerea serviciilor ecosistemice, de exemplu printr-o utilizare mai bine orientată a fondurilor UE și a parteneriatelor public-privat.

Acțiunea 7: Nicio pierdere netă de biodiversitate și servicii ecosistemice

- 7a) În colaborare cu statele membre, Comisia va elabora o metodologie pentru evaluarea impactului proiectelor, planurilor și programelor finanțate de UE asupra biodiversității până în 2014.
- 7b) Comisia va întreprinde activități suplimentare, cu scopul de a propune în 2015 o inițiativă prin care să se asigure că nu există nicio pierdere netă în ceea ce privește ecosistemele și serviciile aferente (de exemplu, prin scheme de compensare sau echilibrare).

Obiectivul 3: CREȘTEREA CONTRIBUȚIEI AGRICULTURII ȘI A SILVICULTURII LA MENȚINEREA ȘI SPORIREA BIODIVERSITĂȚII

3A) Agricultură: Până în 2020, extinderea la maximum a zonelor agricole (pășuni, teren arabil și culturi permanente) care sunt acoperite de măsurile legate de biodiversitate prevăzute de PAC, astfel încât să se asigure conservarea biodiversității și să se obțină o îmbunătățire măsurabilă() a stării de conservare a speciilor și habitatelor care depind sau sunt afectate de agricultură, precum și o îmbunătățire a furnizării de servicii ecosistemice*

comparativ cu sistemul de referință al UE pentru 2010, contribuind astfel la ameliorarea gestionării durabile.

*B) Pădurile: Până în 2020, vor fi în vigoare planuri de gestionare forestieră sau instrumente echivalente, în conformitate cu gestionarea durabilă a pădurilor (SFM)³⁰, pentru toate pădurile care sunt proprietate publică și pentru exploatațiile forestiere peste o anumită mărime** (urmează a fi definită de statele membre sau de regiuni și comunicată în cadrul programelor lor de dezvoltare rurală) care primesc finanțare în cadrul politicii de dezvoltare rurală a Uniunii Europene, astfel încât să se obțină o îmbunătățire măsurabilă(*) a stării de conservare a speciilor și habitatelor care depind sau sunt afectate de silvicultură, precum și o îmbunătățire a furnizării de servicii ecosistemice comparativ cu sistemul de referință al UE pentru 2010.*

() Pentru ambele obiective, îmbunătățirea va fi măsurată în raport cu obiectivele de îmbunătățire cuantificate privind situația conservării speciilor și a habitatelor de interes pentru UE în cadrul obiectivului 1 și privind refacerea ecosistemelor degradate în cadrul obiectivului 2.*

(**) Pentru exploatațiile forestiere mai mici, statele membre pot oferi stimulente suplimentare pentru a încuraja adoptarea de planuri de gestionare sau de instrumente echivalente care să fie în acord cu gestionarea durabilă a pădurilor.

Acțiunea 8: Intensificarea plăților directe pentru bunurile publice de mediu în Politica agricolă comună a UE

- 8a) Comisia va propune ca plățile directe prin PAC să recompenseze furnizarea de bunuri publice de mediu care merg dincolo de eco-condiționalitate (de exemplu, pășunile permanente, stratul vegetal, rotația culturilor, scoaterea terenurilor din circuitul agricol în scop ecologic, Natura 2000).
- 8b) Comisia va propune îmbunătățirea și simplificarea standardelor de eco-condiționalitate GAEC (bune condiții agricole și de mediu) și va lua în calcul posibilitatea de a include directiva-cadru privind apa în sfera de aplicare a eco-condiționalității, odată ce directiva a fost pusă în aplicare, iar obligațiile operaționale ale producătorilor agricoli au fost identificate, în vederea îmbunătățirii stării ecosistemelor acvatice din zonele rurale.

Acțiunea 9: Orientarea mai eficientă a dezvoltării rurale în vederea conservării biodiversității

- 9a) Comisia și statele membre vor integra obiectivele cuantificate în materie de biodiversitate în strategiile și programele de dezvoltare rurală, adaptându-și măsurile la nevoile regionale și locale.
- 9b) Comisia și statele membre vor stabili mecanisme menite să faciliteze colaborarea dintre producătorii agricoli și silvicultori, pentru a asigura continuitatea elementelor de peisaj, protecția resurselor genetice și alte mecanisme de cooperare pentru protecția biodiversității.

Acțiunea 10: Conservarea diversității genetice agricole a Europei

³⁰ Așa cum sunt definite în SEC (2006) 748.

- 10) Comisia și statele membre vor încuraja adoptarea de măsuri de agromediu pentru a sprijini diversitatea genetică în agricultură și a explora posibilitatea de a elabora o strategie de conservare a diversității genetice.

Acțiunea 11: Încurajarea silvicultorilor pentru a proteja și spori biodiversitatea forestieră

- 11a) Statele membre și Comisia vor încuraja adoptarea unor planuri de gestionare,³¹ printre altele, prin aplicarea măsurilor de dezvoltare rurală³² și a programului LIFE+.
- 11b) Statele membre și Comisia vor încuraja mecanismele inovatoare (de exemplu, plățile pentru serviciile ecosistemice) pentru a finanța menținerea și refacerea serviciilor ecosistemice oferite de pădurile multifuncționale.

Acțiunea 12: Integrarea măsurilor vizând biodiversitatea în planurile de gestionare forestieră

- 12) Statele membre se vor asigura că planurile de gestionare forestieră sau instrumentele echivalente cuprind cât mai multe dintre următoarele măsuri:
- menținerea unor niveluri optime de lemn mort, luând în considerare variațiile regionale, cum ar fi riscul de incendiu și posibilele invazii de insecte;
 - conservarea zonelor sălbatice;
 - măsuri bazate pe ecosistem pentru a spori capacitatea pădurilor de a face față incendiilor, ca parte a sistemelor de prevenire a incendiilor forestiere, în conformitate cu activitățile desfășurate în sistemul european de informații privind incendiile forestiere (EFFIS);
 - măsuri specifice elaborate pentru siturile forestiere Natura 2000;
 - realizarea împăduririi în conformitate cu orientările operaționale la nivel paneuropean pentru SFM³³, în special în ceea ce privește diversitatea speciilor și necesitățile de adaptare la schimbările climatice.

OBIECTIVUL 4: ASIGURAREA UTILIZĂRII DURABILE A RESURSELOR PISCICOLE

Obținerea unei producții maxime durabile (MSY) până în 2015. Obținerea unei distribuiri a populației în funcție de vârstă și mărime, care să indice o stare bună de sănătate a rezervelor, prin gestionarea pescuitului într-un mod care să nu aibă efecte negative semnificative asupra altor stocuri, specii și ecosisteme; astfel, va fi posibilă obținerea unei stări ecologice bune până în 2020, în conformitate cu cerințele Directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin.

Acțiunea 13: Îmbunătățirea gestionării stocurilor de pește exploatate

- 13a) Comisia și statele membre vor menține și reface stocurile de pește la niveluri care să permită obținerea MSY în toate zonele în care operează flotele de pescuit ale UE, inclusiv zonele reglementate de organizațiile regionale de gestionare a pescuitului și apele țărilor terțe cu care UE a încheiat acorduri de parteneriat în domeniul pescuitului.

³¹ Gestionarea durabilă a pădurilor (SFM) necesită utilizarea pe o scară mai largă a planurilor de gestionare sau a unor instrumente echivalente. Un număr de 23 de state membre au deja mai mult de 60% din zonele lor împădurite incluse în astfel de planuri.

³² Așa cum se prevede în Regulamentul nr. 1698/2005 al Consiliului.

³³ <http://www.foresteurope.org/>.

- 13b) Comisia și statele membre vor elabora și pune în aplicare, în cadrul PCP, planuri de gestionare pe termen lung, cu norme de control al exploataării bazate pe abordarea MSY. Aceste planuri trebuie să fie concepute pentru a răspunde unor ținte specifice, cu termene de realizare, și să se bazeze pe recomandări științifice și pe principiile dezvoltării durabile.
- 13c) Comisia și statele membre își vor intensifica eforturile pentru a colecta date în vederea sprijinirii implementării MSY. O dată ce acest obiectiv este atins, se va face apel la consultanță științifică pentru a integra considerentele ecologice în definiția conceptului de randament maxim durabil (MSY) până în 2020.

Acțiunea 14: Eliminarea efectelor negative asupra stocurilor de pește, speciilor, habitatelor și ecosistemelor

- 14a) UE va elabora măsuri pentru a elimina gradual practicile de aruncare înapoi în mare a capturilor, pentru a evita capturile secundare de specii nedorite și pentru a conserva ecosistemele marine vulnerabile, în conformitate cu legislația UE și cu obligațiile internaționale.
- 14b) Comisia și statele membre vor sprijini punerea în aplicare a Directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin, inclusiv oferind stimulente financiare prin intermediul viitoarelor instrumente financiare pentru politica în domeniul maritim și al pescuitului pentru zonele marine protejate (inclusiv zone Natura 2000 și cele stabilite prin acorduri internaționale sau regionale). Aceasta ar putea include refacerea ecosistemelor marine, adaptarea activităților de pescuit și promovarea implicării sectorului în activități alternative, cum ar fi ecoturismul, monitorizarea și gestionarea biodiversității marine și combaterea deșeurilor marine.

OBIECTIVUL 5: COMBATerea SPECIILOR ALOGENE INVAZIVE

Identificarea și prioritizarea, până în 2020, a speciilor alogene invazive (IAS) și a căilor de introducere, controlul și eradicarea speciilor prioritare și gestionarea căilor de introducere pentru a preveni introducerea și stabilirea de noi IAS.

Acțiunea 15: Consolidarea regimului fitosanitar și al regimului sanitar veterinar al UE

- 15) Comisia va integra aspecte suplimentare legate de biodiversitate în regimul fitosanitar și în regimul sanitar veterinar până în 2012.

Acțiunea 16: Crearea unui instrument specific privind speciile alogene invazive

- 16) Comisia va acoperi lacunele de politică în combaterea IAS, prin dezvoltarea unui instrument legislativ specific până în 2012.

OBIECTIVUL 6: CONTRIBUȚIA LA EVITAREA PIERDERII BIODIVERSITĂȚII GLOBALE

Creșterea, până în 2020, a contribuției UE la combaterea pierderii biodiversității globale.

Acțiunea 17: Reducerea factorilor indirecti de pierdere a biodiversității

- 17a) În cadrul inițiativei emblematice a UE privind eficiența utilizării resurselor, UE va lua măsuri (care pot include măsuri legate de cerere și/sau ofertă) pentru a reduce impactul modelelor de consum ale UE asupra biodiversității, în special pentru resursele care au efecte negative semnificative asupra biodiversității.

- 17b) Comisia va îmbunătăți contribuția politicii comerciale la conservarea biodiversității și va contracara posibilele efecte negative, prin includerea biodiversității în negocierile comerciale și dialogurile cu țări terțe, prin identificarea și evaluarea posibilelor efecte pe care le-ar putea avea asupra diversității liberalizarea comerțului și investițiile, prin evaluări ex-ante și ex-post ale impactului comerțului asupra dezvoltării durabile. De asemenea, Comisia va încerca să includă în toate noile acorduri comerciale un capitol privind dezvoltarea durabilă, care să cuprindă prevederi substanțiale de mediu, relevante în contextul comerțului, inclusiv privind obiective legate de biodiversitate.
- 17c) Comisia va colabora cu statele membre și principalele părți interesate pentru a transmite pieței semnalele corecte în ceea ce privește conservarea biodiversității. De asemenea, va face eforturi pentru a reforma, a retrage progresiv și a elimina subvențiile dăunătoare, atât la nivelul UE, cât și la nivelul statelor membre, și pentru a furniza stimulente pozitive pentru conservarea și utilizarea durabilă a biodiversității.

Acțiunea 18: Mobilizarea de resurse suplimentare pentru conservarea biodiversității globale

- 18a) Comisia și statele membre vor contribui în mod echitabil la eforturile internaționale de creștere semnificativă a resurselor dedicate biodiversității globale, ca parte a procesului internațional de estimare a necesităților de finanțare pentru biodiversitate și de adoptare a unor ținte pentru mobilizarea de resurse pentru biodiversitate în cadrul CBD CoP11 din 2012³⁴.
- 18b) Comisia va îmbunătăți eficacitatea finanțării UE pentru biodiversitatea globală, printre altele, prin sprijinirea evaluărilor capitalului natural în țările beneficiare și elaborarea și/sau actualizarea strategiilor și planurilor de acțiune naționale privind biodiversitatea și prin îmbunătățirea coordonării în cadrul UE și a coordonării cu donatorii cheie din afara UE, pentru implementarea asistenței/proiectelor privind biodiversitatea.

Acțiunea 19: Cooperarea pentru o dezvoltare a UE fără efecte asupra biodiversității

- 19) Comisia va continua să-și evalueze sistematic acțiunile de cooperare în domeniul dezvoltării, pentru a reduce la minimum orice efecte negative asupra biodiversității, și va efectua evaluări strategice de mediu și/sau evaluări de impact asupra mediului pentru acțiunile susceptibile de a avea efecte semnificative asupra biodiversității.

Acțiunea 20: Reglementarea accesului la resursele genetice și distribuirea corectă și echitabilă a beneficiilor care rezultă din utilizarea acestora

- 20) Comisia va face propuneri legislative pentru a pune în aplicare în Uniunea Europeană Protocolul de la Nagoya privind accesul la resursele genetice și distribuirea corectă și echitabilă a beneficiilor care rezultă din utilizarea acestora, astfel încât UE să poată ratifica protocolul cât mai curând posibil, până cel târziu în 2015, așa cum prevede obiectivul internațional.

³⁴ Așa cum se prevede în decizia X/3 de la CoP10.